

„comprehensive tradition“. Dele af amerikansk sociologi har ellers i de senere år båret præg af nytænkning og frigørelse fra den tidligere så snævre empirisme. Dette har ikke mindst medført, at synteseforsøg af f.eks. Habermas, Giddens og Bourdieu er blevet anvendt til inspiration for såvel teoretiske som empiriske arbejder.

Med fare for at blive betegnet som eurocentriker vil jeg hævde, at Fararos metateoretiske del er dybt problematisk, uden dybere kendskab til filosofiske og videnskabsteoretiske grundlagsproblemer i europæisk samfundstænkning. Hans antagelser om sociologisk teori „unification dynamic“ er særdeles uholdbare. Det er adskillige gange blevet demonstreret, at det ikke er muligt at sammenlægge handlings sociologi og strukturalisme i en syntese uden alvorlige implikationer for teoriens udsagnskraft (f.eks. Barry Hindess, Gillian Rose). Endvidere virker det absurd at påstå, at et samfund i én og samme figur består af individer i en social organisation, der er forårsaget af en bagvedliggende struktur og samtidig kan være resultatet af individernes handling baseret på værdier.

Generelt må siges om bogen, at den er unødigt svær, tåget og uklar. Jeg har principielt intet imod matematik eller matematikkens inddragelse i teoriudvikling, men her fremmer det blot uforståeligheden. Dette er synd, da bogen i øvrigt indeholder en provokerende grundidé på det metateoretiske plan samt nogle udmærkede diskussioner af Blau, Parsons og Homans.

Lars Bo Kaspersen
Sociolog
Institut for Statskundskab
Århus Universitet

ESTHER FIHL & JENS PINHOLT (red.): Livsformer og kultur: Antropologi i praktisk anvendelse. København: Akademisk Forlag 1992. 225 sider, pris 225 kr. ISBN 87-500-3035-3 paperback.

Bogen er et resultat af en konference om „Samfund og Kultur i udviklingen – invitation til dialog og samarbejde“ som blev holdt i 1990 i Århus. Det forlyder, at mange virksomhedsmyndigheds-, samt institutionsrepræsentanter deltog. I forordet hedder det: „vi henvender os til de mange...som deltager i planlægning

og...styring af projekter. Vi håber...bogens eksempler...kan give (læseren) ideer til at udvide egen faglig kompetence.“

Livsformer og Kultur indeholder 18 artikler af ca. 10 siders længde hver. Der er en del 1, som bredt beskriver etnografi og antropologi som videnskab (58 sider), og en del 2 som beskriver antropologi som praktisk videnskab. Del 2 er underinddelt i: arbejdslivets kultur og dets udvikling, identitet og menneskelige fællesskaber i Danmark, danskernes trivsel og sundhed, udvikling af lokalsamfund i den tredje verden, og indvandrere og flygtninge i Danmark. Bogen dækker altså et meget bredt spektrum af „aktiviteter“, og er som sådan lærerig og relevant.

13 ud af bogens 18 forfattere er fra Århus Universitet, og af de resterende har 1 (en af redaktørerne) været ansat der siden 1970'erne. „Videnskabssociologisk“ kan bogen således ses som et svar på udgivelserne *Kulturanalyse* og *Feltarbejde*, som inden for de seneste år har præsenteret primært københavnske antropologers arbejde.

Bogen er åbenlyst tænkt som reklame for antropologien over for et potentielt „køberpublikum“, typisk LO; amter og kommuner; Sundhedspuljen; Danida; Røde Kors og Flygtningehjælpen, som har været arbejdsgivere til forfatterne.

Med denne funktion for øje kunne man måske have tænkt sig en strammere redigering, især af sproget, og af indholdet i nogle af de enkelte artikler. Sproget i de akademiske artikler skæmmes af upræcise tillægsord og semantisk redundans i sidestillede substantiver. Endvidere har redaktørerne tilladt hver enkelt forfatter at skrive om den holistiske synsvinkel, og generelt om antropologisk metode. Disse gentagelser virker noget trættende, især når der optræder almindeligheder som: „det er analysen, der er det svære“.

Bogens styrke ligger for mig at se i de artikler, hvor konkrete arbejdssituationer og analyser beskrives og kommenteres. Jeg vil ikke fremhæve nogle af artiklerne, idet de beskæftiger sig med vidt forskellige emner, men blot, med de nævnte forbehold, anbefale bogen til den tiltænkte målgruppe.

Jens Sjørølv
DANIDA
Udenrigsministeriet
København